

USA poparły czystki etniczne Serbów, najwyższy dyplomata potajemnie powiedział chorwackiemu przywódcy

[Kit Klarenberg](#) · 4 sierpnia 2025 r.

Czystka etniczna setek tysięcy Serbów dokonana przez wspieranego przez USA chorwackiego przywódcę była zaplanowana z premedytacją, jak wynika z nowo odkrytych akt ujawniających plan operacji. Po ustąpieniu rozlewu krwi, Richard Holbrooke, czołowy amerykański dyplomata, zapewnił go: "Powiedzieliśmy publicznie... że jesteśmy zaniepokojeni, ale prywatnie wiedziałeś, czego chcemy".

4 sierpnia 2025 r. przypada 30. rocznica operacji "Burza". Mało znana poza była Jugosławią kampania wojskowa wywołała ludobójczy kataklizm, który brutalnie wypędził całą populację

Serbów z Chorwacji. Siły chorwackie, [nazwane przez szwedzkiego polityka](#) Carla Bildta "najskuteczniejszą czystką etniczną, jaką widzieliśmy na Bałkanach", [zaatakowały](#) chronione przez ONZ obszary samozwańczej Serbskiej Republiki Krajiny, plądrując, paląc, gwałcąc i mordując w całej prowincji. Do [350 000 mieszkańców](#) uciekło, wielu pieszo, nigdy nie wracając. W międzyczasie tysiące ludzi zostało straconych.

Gdy rozgrywały się te ohydne sceny, siły pokojowe ONZ, którym powierzono ochronę Krajiny, przyglądały się temu bez interwencji. W międzyczasie amerykańscy urzędnicy [stanowczo zaprzeczali](#), jakoby przerażające masakry i masowe wysiedlenia stanowiły czystki etniczne, nie mówiąc już o zbrodniach wojennych. Rządy państw członkowskich NATO były o wiele bardziej zainteresowane "wyrafinowaniem" taktyki wojskowej Zagrzebia. Jeden z brytyjskich pułkowników dowodzących misją obserwacyjną ONZ w tym rejonie [powiedział](#): "ktokolwiek napisał ten plan ataku, mógł pójść do dowolnej uczelni NATO w Ameryce Północnej lub Europie Zachodniej i dostać piątkę z plusem".

Powszechnie pomijane dokumenty przeanalizowane przez The Grayzone pomagają wyjaśnić, dlaczego siły chorwackie zostały ocenione tak wysoko: Operacja "Burza" była pod każdym względem atakiem NATO, przeprowadzonym przez żołnierzy uzbrojonych i wyszkolonych przez USA oraz bezpośrednio koordynowanym z innymi zachodnimi mocarstwami. Pomimo publicznego poparcia dla wynegocjowanego pokoju, Waszyngton prywatnie zachęcał Zagrzeb do stosowania maksymalnej wojowniczości, nawet gdy ich ultranacjonalistyczni chorwaccy pełnomocnicy planowali uderzyć z taką zaciekłością, że cała serbska populacja kraju "w praktyce zniknie".

W trakcie rozmów na temat porozumienia politycznego w Genewie, wysocy rangą chorwaccy urzędnicy prywatnie omawiali metody usprawiedliwienia nadchodzącego blitzkriegu, w tym ataki pod fałszywą flagą. Zapewnieni o ciągłym wsparciu swoich zachodnich patronów podczas rozlewu krwi, chorwaccy przywódcy chwalili się, że muszą jedynie poinformować swoich zwolenników z NATO z wyprzedzeniem o swoich planach. Gdy kurz opadł, a serbska populacja Chorwacji została całkowicie oczyszczona, chorwaccy urzędnicy spotkali się w tajemnicy z amerykańskimi urzędnikami, by świętować swój "triumf".

Richard Holbrooke, weteran amerykańskiej dyplomacji służący wówczas jako asystent sekretarza stanu w administracji Billa Clintona, powiedział prezydentowi Chorwacji, że podczas gdy Stany Zjednoczone "publicznie powiedziały... że jesteśmy zaniepokojeni" sytuacją, "prywatnie wiedziałeś, czego chcemy". Jak napisał jeden z doradców Holbrooke'a w notatce, którą dyplomata później powielił, siły chorwackie [zostały](#) "wynajęte" jako "psy podwórkowe" Waszyngtonu do zniszczenia Jugosławii.

RICHARD HOLBROOKE:

Mr. President, I would like to be absolutely honest with you, speaking not only as an American official, but also as a person who cares about this issue as an individual, as a man who considers himself a friend of Croatia and I certainly see myself as a friend... (unclear)... and Ambassador. (unclear)... that you did a lot for creation of conditions for peaceful solution and that you had justification for your military action in Eastern Slavonia. I defended it, always, in Washington. You will recall that the two of us met in London immediately after that, we met in private, and then we went to the US Embassy and met Gore. That was a very dramatic exchange. There were some, who wanted Gore to tell you to pull out from Western Slavonia, and we said "absolutely not," you have to stay there, you closed the back door, that's your country. Afterwards, we discussed your activities in Livanjsko Polje. We said again "continue." We said publicly, as you know, that we were concerned, but privately, you knew what we wanted. And again you improved the situation, you strengthened the Federation, etc. Then the issue of Knin and of sectors North and South emerged. At that moment, we were in the middle of a very... Peter was preoccupied with that conversation with Babić about the plan Z-4, there was a lot of confusion... You went ahead. From a political and a military point of view, that was a triumph, and it used the situation again, it assisted again. *las printed*/ Refugees are the only problem.

Meeting of Tudjman, Holbrooke, Clark et al on 18-Aug-1995

31

ERN 0187-0625-0187-0663

Po wypędzeniu ludności serbskiej z nowo niepodległego kraju, można było liczyć na to, że nowo utworzony chorwacki reżim będzie wywierał dominację USA nie tylko na Bałkanach, ale i w całej Europie. Napięcia etniczne podsycane przez NATO w tym regionie nadal się utrzymują i były wykorzystywane do usprawiedliwiania [ciągłej okupacji](#).

Była Jugosławia pozostaje straszliwie pokiereszowana przez operację "Burza". Jednak z perspektywy NATO, ta kampania wojskowa dostarczyła wzoru dla kolejnych konfliktów zastępczych i uderzeń militarnych. Waszyngton odtworzył strategię uzbrajania ekstremistycznych zagranicznych bojowników jako oddziałów uderzeniowych w szeregu teatrów działań, od Syrii po Ukrainę.

Wspierani przez Zachód faszyści dążą do czystej etnicznie Chorwacji

Przez całe lata 80. zachodnie mocarstwa - w szczególności Wielka Brytania, Niemcy i Stany Zjednoczone - [potajemnie sponsorowały](#) wzrost nacjonalizmu w Jugosławii, mając nadzieję zachęcić wieloetniczną federację do rozpadu. Wybrany przez nich pełnomocnik w Chorwacji, Franjo Tudjman, był fanatycznym etnonacjonalistą, jawnym [negacjonistą Holokaustu](#), katolickim fundamentalistą i wychowankiem secesjonistycznych grup ekstremistycznych. Frakcje te rozpoczęły terrorystyczny szal na początku lat 70-tych, [porywając](#) i wysadzając samoloty, [atakując](#) jugosłowiańskie placówki dyplomatyczne za granicą, a w 1971 r. zamordowały [Vladimira Rolovicia](#), ambasadora Belgradu w Szwecji.

Po nasileniu się przemocy ze strony chorwackich separatystów w Jugosławii, Tudjman [został skazany](#) w marcu 1972 roku wraz ze swoim bliskim konfederatem Stepjanem Mesicem z powodu ich ultranacjonalistycznych poglądów. Kiedy 18 lat później w Zagrzebiu odbyły się pierwsze wielopartyjne wybory od czasów II wojny światowej, Chorwacka Unia Demokratyczna (HDZ) tej pary zdobyła większość głosów i większość miejsc w parlamencie. Tudjman [został prezydentem](#), a Mesić premierem. Wraz ze wzrostem chorwackiego nacjonalizmu, Serbowie byli masowo [usuwani](#) z urzędów państwowych.

Podczas kampanii wyborczej Tudjman z [zapalem czcił](#) "Niepodległe Państwo Chorwackie", stworzoną przez nazistów marionetkową jednostkę, brutalnie zarządzaną przez lokalnych kolaborantów od kwietnia 1941 r. do maja 1945 r., opisując faszystowską konstrukcję jako "wyraz historycznych aspiracji narodu chorwackiego". W innym miejscu otwarcie zauważył: "Dzięki Bogu, moja żona nie jest ani Serbką, ani Żydówką".

Wypowiedzi te odzwierciedlały [potworną strategię](#), którą Tudjman przedstawił w lutym 1990 r. na publicznym spotkaniu w Cleveland w stanie Ohio, kiedy HDZ przejęła władzę:

"[Naszym] podstawowym celem... jest oddzielenie Chorwacji od Jugosławii", wyjaśnił Tudjman. "Jeśli dojdziemy do władzy, to w ciągu pierwszych 48 godzin, gdy wciąż panuje euforia, konieczne jest, abyśmy wyrównali rachunki ze wszystkimi, którzy są przeciwko Chorwacji".

"Listy takich osób zostały już sporządzone", kontynuował. "Serbowie w Chorwacji powinni zostać ogłoszeni obywatelami Chorwacji i nazwani prawosławnymi Chorwatami. Nazwa "prawosławny Serb" zostanie zakazana. Serbski Kościół Prawosławny zostanie zlikwidowany... zostanie ogłoszony chorwackim dla tych, którzy są przeciwnikami się Chorwacji".

Wielu zwolenników Tudjmana [uwielbiało](#) ustaszowców, [twardych faszystów](#), którzy rządili "Niezależnym Państwem Chorwackim" podczas II wojny światowej. Ich zbrodnie obejmowały [egzekucje setek kobiet i osób starszych](#), w tym ścięcie głowy i utopienie. W międzyczasie ustaszowcy zarządzali siecią obozów zagłady w okupowanej przez państwa Osi Jugosławii, z wydzielonymi [jednostkami dla dzieci](#). Ich bezwzględne barbarzyństwo wobec Żydów, Romów i Serbów [odpychało](#) nawet ich nazistowskich patronów. Setki tysięcy ludzi zostało zamordowanych przez Ustaszę, którego korpus oficerski obejmował [brata i ojca](#) ministra obrony Tudjmana, Gojko Šušaka.

Te przerażające wydarzenia pozostały żywe dla mieszkańców [historycznego serbskiego terytorium](#) Krajiny, które po II wojnie światowej zostało administracyjnie przydzielone do jugosłowiańskiej socjalistycznej republiki Chorwacji. HDZ [otrzymywała fundusze](#) od ustaszowskich emigrantów w krajach zachodnich i natychmiast po objęciu władzy zmieniła nazwę kultowego placu Ofiar Faszyzmu w Zagrzebiu na chorwacki plac szlachecki, podczas gdy chorwackie [jednostki paramilitarne](#) z dumą promowały ustaszowskie pieśni i symbole. Gdy rząd kierowany przez Tudjmana otwarcie podsycił płomienie etnicznej nienawiści, Serbowie w raczkującym kraju zaczęli przygotowywać się do wojny domowej.

Po wybuchu walk międzyetnicznych w Chorwacji w marcu 1991 roku, jednostki Jugosłowiańskiej Armii Ludowej zostały rozmieszczone w celu ochrony Krajiny, której mieszkańcy ogłosili utworzenie autonomicznej Republiki Serbskiej do czasu wynegocjowania międzynarodowego porozumienia pokojowego. Ówczesny prezydent Jugosławii Borislav Jovic

[zeznał](#) przed śmiercią, że celem była "ochrona terytoriów serbskich do czasu znalezienia rozwiązania politycznego".

Chorwaci potajemnie planują "zniknięcie" Serbów

W sierpniu 1995 r. to "polityczne rozwiązanie" pojawiło się u progu realizacji. Specjalna grupa kontaktowa ONZ prowadziła w Genewie negocjacje pokojowe między władzami Krajiny a Zagrzebiem. Propozycja mająca na celu zakończenie chorwackiego konfliktu, [znana jako](#) Zagreb 4 lub Z-4, została opracowana przez UE, Rosję i USA. Ambasador Waszyngtonu w Zagrzebiu, Peter Galbraith, odegrał [kluczową rolę](#) w negocjowaniu warunków z przywódcami Krajiny i Serbii.

Zaakceptowany 3 sierpnia 1995 r. Z-4 przewidywał, że obszary Chorwacji zamieszkane przez Serbów pozostaną częścią kraju, aczkolwiek z pewnym stopniem autonomii. Tego samego dnia [Galbraith potwierdził](#) w lokalnej telewizji, że "reintegracja serbskich obszarów w Chorwacji" została uzgodniona. W międzyczasie amerykańscy mediatorzy w Genewie [oświadczyli, że](#) ze względu na znaczne ustępstwa Serbów "nie ma powodu, aby Chorwacja prowadziła wojnę". Nareszcie przygotowano grunt pod wynegocjowany pokój.

Optymistyczni urzędnicy Krajiny i Serbii ogłosili, że otrzymali zapewnienie z Waszyngtonu, że będzie interweniować, aby zapobiec chorwackim działaniom wojskowym przeciwko Krajinie, jeśli zastosują się do warunków Z-4. Jednak zanim dzień się skończył, chorwaccy urzędnicy odrzucili Z-4, wycofując się z negocjacji. Operacja Burza rozpoczęła się następnego ranka.

Teraz dokumenty przejrane przez The Grayzone ujawniają, że Tudjman nigdy nie miał zamiaru zapewnić pokoju na konferencji.

Zamiast tego akta pokazują, że udział Chorwacji w Genewie był podstępem mającym na celu stworzenie iluzji, że Zagrzeb dąży do dyplomatycznego porozumienia, podczas gdy potajemnie opracowywał plany "całkowitego [pokonania] wroga". Plan ten został ujawniony w protokole ze spotkania Tudjmana i jego najlepszych wojskowych w pałacu prezydenckim na Wyspach Brionijskich, które odbyło się 31 lipca 1995 roku. Podczas rozmowy Tudjman poinformował zebranych: "Musimy zadać takie ciosy, że Serbowie praktycznie znikną".

Therefore, we should leave the east totally alone, and resolve the question of the south and north.

In which way do we resolve it? This is the subject of our discussion today. We have to inflict such blows that the Serbs will to all practical purposes disappear, that is to say, the areas we do not take at once must capitulate within a few days.

Therefore, we should reconsider and modify the plan we had envisaged for tomorrow. When I hear your assessments and views, I will make a decision. But let me repeat, the main task is not to lift the blockade of Mostar, but . . .

(Interjection: Bihać).

I'm thinking of Mostar, because down there they will probably meddle about in that area in order to tie us down and warn us that if we're going forward, then they too have the possibility of /advancing/ from the Neretva River, from which they will not desist and then on to Dubrovnik.

Therefore our main task is not Bihać, but instead to inflict such /powerful/ blows in several directions that the Serbian forces will no longer be able to recover, but will have to capitulate.

In this respect, we can count on the fact that Yugoslavia will not become directly involved. Last night their government met again in session. They are condemning our aggression and calling upon the international community to ensure the cessation of hostilities and a political dialogue.

You have all probably read my reply to Akashi, haven't you?

(Interjection: We have.)

"Jadę do Genewy, aby to ukryć i nie mówić... Chcę ukryć to, na co przygotowujemy się dzień później. I możemy obalić każdy argument na świecie o tym, że nie chcieliśmy rozmawiać".

PRESIDENT:

Hold on, I'm going to Geneva to hide this, and not to talk. I won't send a Minister but the Assistant Foreign Minister. That's on Thursday.

So, I /want/ to hide what we are preparing for the day after. And we can rebut any argument in the world about how we didn't want to talk, but that we only wanted what . . .

The Russians will do everything possible in the United Nations to influence Zagreb, to restrain Zagreb. That the Croatian offensive, primarily that the Croatian Serbs desist from their offensive against Bihać. The Russians are also against action

Takie stwierdzenia, które stanowią jasny i jednoznaczny dowód ludobójczych zamiarów, nie ograniczały się do prezydenta. Nieuchronność czystek etnicznych przyznał Ante Gotovina, starszy generał, który po ucieczce na początku lat 70. powrócił do Jugosławii, by dowodzić operacją Burza. Zdecydowany i trwały atak na Krajinę oznaczałby, że po nim "nie będzie tak wielu cywilów, tylko ci, którzy muszą zostać, którzy nie mają możliwości wyjazdu" - powiedział Gotovina. Był dowódcą francuskiej Legii Cudzoziemskiej, który był kiedyś zatrudniony jako ochroniarz skrajnie prawicowego Jean-Marie Le Pena i pracował jako łamacz strajków rozprawiający się z pracownikami związku zawodowego CGT, został później uniewinniony za swoją wiodącą rolę w operacji "Burza" przez zdominowany przez Zachód międzynarodowy trybunał.

Dla tych Serbów, którzy zostali uwięzieni we wrogiej enklawie etnicznej, Tudjman zasugerował masową kampanię propagandową skierowaną do nich z ulotkami ogłaszającymi "zwycięstwo armii chorwackiej wspieranej przez społeczność międzynarodową" i wzywającą Serbów do nie uciekania - w pozornej próbie nadania integracyjnej okleiny ich propozycji przymusowego wysiedlenia ludności cywilnej. "Oznacza to danie im drogi ucieczki, przy jednoczesnym udawaniu [podkreślenie dodano], że gwarantuje się im prawa obywatelskie... Należy używać radia i telewizji, ale także ulotek".

PRESIDENT:

A leaflet of this sort – general chaos, the victory of the Croatian Army supported by the international community and so forth. Serbs, you are already withdrawing, and so forth, and we are appealing to you not to withdraw, we guarantee ... This means giving them a way out, while pretending to guarantee civil rights, etc.

Generałowie omówili inne działania propagandowe mające na celu uzasadnienie zbliżającego się ataku, w tym fałszywe flagi. Biorąc pod uwagę, że "każda operacja wojskowa musi mieć swoje polityczne uzasadnienie", Tudjman powiedział, że Serbowie "powinni dostarczyć nam pretekstu i sprowokować nas" przed rozpoczęciem ataku. Jeden z urzędników zaproponował, by "oskarżyć ich o przeprowadzenie przeciwko nam ataku sabotażowego... dlatego zostaliśmy zmuszeni do interwencji". Inny generał zasugerował przeprowadzenie "eksplozji, jakby uderzyli swoimi siłami powietrznymi".

Bill Clinton udzielił "wszelkich zezwoleń" na masowe morderstwa

Pod koniec 1990 r. jugosłowiański wywiad potajemnie sfilmował chorwackiego ministra obrony Martina Spegelja, który uknuł spisek mający na celu oczyszczenie ludności serbskiej w republice. [W jednym z nagrań](#) powiedział innemu urzędnikowi, że każdy, kto sprzeciwia się niepodległości Zagrzebia, powinien zostać zamordowany "na miejscu, na ulicy, w kompleksie, w koszarach, gdziekolwiek" za pomocą "[pistoletu]... w brzuch". Prognozował "wojnę domową, w której nie ma litości dla nikogo, kobiet ani dzieci", a serbskie "domy rodzinne" byłyby niszczone przy użyciu "zwykłych granatów".

Spegelj otwarcie opowiadał się za "rzezią", aby "rozwiązać" kwestię Knina, stolicy Krajiny, sprawiając, że miasto "zniknie". Chwalił się, że "mamy za to międzynarodowe uznanie". Stany Zjednoczone już "zaoferowały nam wszelką możliwą pomoc", w tym "tysiące pojazdów bojowych" i "pełne uzbrojenie" 100 000 chorwackich żołnierzy "bezpłatnie". Pożądany rezultat końcowy? "Serbów w Chorwacji już nigdy nie będzie". Spegelj podsumował: "Zamierzamy stworzyć państwo za wszelką cenę, jeśli to konieczne, kosztem rozlewu krwi".

Zachodnie poparcie dla okrucieństw zaplanowanych i popełnionych podczas operacji "Burza" było również widoczne podczas spotkania 31 lipca 1995 roku. Tudjman powiedział tam swoim generałom: "mamy przyjaciela, Niemcy, które konsekwentnie nas wspierają". Chorwaci musieli tylko "poinformować ich z wyprzedzeniem" o swoich celach. "Również w NATO jest zrozumienie dla naszych poglądów", wyjaśnił, dodając, że "cieszymy się sympatią USA". W 2006 roku niemiecki Der Spiegel potwierdził, że masakry nosiły odciski palców Waszyngtonu, [powołując się](#) na chorwackie źródła wojskowe, które twierdziły, że cieszyły się "bezpośrednim,

choć tajnym wsparciem zarówno Pentagonu, jak i Centralnej Agencji Wywiadowczej w planowaniu i przeprowadzaniu ofensywy 'Storm'".

"Przygotowując się do ofensywy, chorwaccy żołnierze zostali przeszkoleni w Fort Irwin w Kalifornii, a Pentagon pomógł w planowaniu operacji" - donosi portal. Wsparcie USA wykroczało daleko poza to, co publicznie przyznano, a mianowicie, że siły chorwackie przeszły jedynie ćwiczenia szkoleniowe przeprowadzone przez amerykańskiego prywatnego kontrahenta wojskowego MPRI, ujawnił Spiegel. "Bezpośrednio przed ofensywą, ówczesny zastępca dyrektora CIA George Tenet spotkał się z Gotoviną i synem Tudjmana - wówczas odpowiedzialnym za chorwacki wywiad - w celu konsultacji w ostatniej chwili. Podczas operacji amerykańskie samoloty zniszczyły serbskie centra komunikacyjne i przeciwlotnicze, a Pentagon przekazał [siłom chorwackim] informacje zebrane przez satelitę".

Na [spotkaniu gabinetu](#) 7 sierpnia 1995 r. Tudjman chwalił się, jak Waszyngton "musiał być zadowolony" z tego, jak chorwackie wojsko wykonało operację "Burza". Jego premier, Ivo Sanader, następnie omówił koordynację wysiłków z urzędnikami USA, którzy "pracowali w imieniu" wiceprezydenta Ala Gore'a. Zapewnił zebranych, że "cała zgoda... została zatwierdzona bezpośrednio" przez prezydenta USA Billa Clintona, a zatem Chorwacja może "oczekiwać ciągłego wsparcia" ze strony Waszyngtonu, gdy masakry się rozwijały.

Amerykański dyplomata cieszy się z ludobójczego „triumfu”

18 sierpnia w pałacu prezydenckim w Zagrzebiu odbył się szczyt wysokiego szczebla z udziałem amerykańskiego dyplomaty Richarda Holbrooke'a. Holbrooke, członek establishmentu polityki zagranicznej Beltway mającego obsesję na punkcie interwencji, liczył na wysokie stanowiska pod rządami Billa Clintona i nie tylko - być może w przyszłej administracji Hillary Clinton. Udany demontaż Jugosławii zapewniłby paliwo dla [jego ambicji](#).

W transkrypcji przejrzanej przez The Grayzone, Holbrooke pieszczotliwie opisał Tudjmana jako "ojca nowoczesnej Chorwacji" oraz jej "wyzwoliciele" i "twórcę". Zauważając z aprobatą, że człowiek silnej ręki "odzyskał 98 procent swojego terytorium" - nie wspominając, że zostało ono oczyszczone z Serbów - amerykański dyplomata opisał siebie jako "przyjaciela" nowo niepodległego państwa, którego brutalne zachowanie określił jako uzasadnione.

"Miałeś uzasadnienie dla swoich działań wojskowych we wschodniej Sławonii", Holbrooke poinformował Tudjmana, "a ja zawsze broniłem tego w Waszyngtonie". Kiedy niektórzy w USA zasugerowali powstrzymanie Zagrzebia, Holbrooke argumentował, że Chorwaci i tak powinni "kontynuować".

Odnosząc się do operacji "Burza", Holbrooke przyznał: "Jak wiecie, publicznie mówiliśmy, że jesteśmy zaniepokojeni, ale prywatnie wiedzieliście, czego chcemy". Holbrooke nazwał przerażający blitzkrieg "triumfem" z "politycznego i wojskowego punktu widzenia", co sprawiło, że uchodźcy stali się "jedynym problemem" z perspektywy Zagrzebia. Skutecznie inscenizując chorwackiego prezydenta, Holbrooke doradził Tudjmanowi, by "wygłosił przemówienie stwierdzające, że wojna się skończyła i że [Serbowie] powinni wrócić". Przewidując, że "większość nie wróci", Holbrooke najwyraźniej uważał, że ważne jest, aby przynajmniej publicznie pozostawić ofertę otwartą.

Chorwackie władze poradziły sobie z tym "problemem" poprzez uchwalenie [dyskryminujących przepisów](#), które praktycznie uniemożliwiły wysiedlonym Serbom powrót, jednocześnie [przejmując ich własność](#). Pomimo posiadania przytłaczających dowodów poważnych zbrodni wojennych, [finansowany przez NATO](#) Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii nie oskarżył nikogo odpowiedzialnego za operację "Burza" [aż do 2008 roku](#). Wielu winnych urzędników, w tym Tudjman, zmarło w międzyczasie. Trzech ocalałych dowódców wojskowych zostało ostatecznie postawionych w stan oskarżenia w 2011 roku. Jeden z nich został uniewinniony, a dwóch skazano, choć w 2012 r. [wyrok został uchylony](#) w wyniku apelacji.

Orzeczenie to zawierało kilka innych nadzwyczajnych wniosków. Podczas gdy Zagrzeb stosował "dyskryminujące i restrykcyjne środki", aby zapobiec powrotowi wysiedlonych Serbów, nie oznaczało to, że ich wyjazd był wymuszony. Chociaż cywile zostali zamordowani w dużej liczbie, w tym osoby starsze i niedołężne, które nie mogły uciec, operacja "Burza" w jakiś sposób nie była celowo wymierzona w osoby nie biorące udziału w walkach. I pomimo wyraźnego pragnienia Spegelja i Tudjmana, by Serbowie "zniknęli", nie stwierdzono, by urzędnicy rządowi lub wojskowi mieli konkretny zamiar wydalenia całej mniejszości serbskiej z Chorwacji.

Rocznica operacji "Burza" jest [obecnie obchodzona](#) w Chorwacji jako "Dzień Zwycięstwa". Sukces ataku jest dziś czczony w zachodnich kręgach wojskowych, a wysiłek ten mógł mieć wpływ na podobne operacje w innych teatrach konfliktów zastępczych. We [wrześniu 2022 r.](#) Kyiv Post wiwatował na cześć niespodziewanie udanej kontrofensywy Ukrainy w Charkowie jako "Operacji Burza 2.0", sugerując, że była ona zwiastunem zbliżającej się "kapitulacji" Rosji.

Prawie trzy lata później siły Kijowa [upadają](#) w całym Donbasie. W przeciwieństwie do Chorwacji, najnowszy zbiór ultranacjonalistycznych amerykańskich pełnomocników wydaje się mało prawdopodobny do zwycięstwa.

[Kit Klarenberg](#)

Kit Klarenberg jest dziennikarzem śledczym badającym rolę służb wywiadowczych w kształtowaniu polityki i percepcji.